

РЕШЕНИЕ

№ 39987

гр. София, 01.12.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 65 състав, в
публично заседание на 12.11.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Ванина Колева

при участието на секретаря Ирена Йорданова, като разгледа дело номер **9334**
по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе
предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145-178 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), вр. с 26, ал.12, вр. с чл. 24и от Закона за чужденците в република България (ЗЧРБ).

Образувано е по жалба на Ч. Б./ С. В., гражданин на Н., [дата на раждане] срещу отказ за издаване на разрешение за продължително пребиваване в Република България на основание чл. 24и от ЗЧРБ с рег. № 5364р – 15806 / 11.07.2025 г., издаден от комисар М. Д. – заместник – директор на дирекция „Миграция“ – МВР.

В жалбата се твърди, че отказът е издаден без конкретни мотиви по смисъла на чл. 59, ал.2, т.4 АПК и е в несъответствие с принципа на съразмерност по чл. 6 АПК. Според изложеното в жалбата отказът противоречи на Директива 2011/98/ЕС, която цели улеснена процедура за достъп до пазара на труда на гражданите на трети страни. Жалбоподателят моли отказът да бъде отменен като незаконосъобразен. Не претендира разноски.

Ответникът, заместник-директорът на дирекция „Миграция“ - МВР, чрез процесуалния си представител, в писмена защита оспорва жалбата и излага подробни съображения за законосъобразност на постановения отказ. Излага становище, че административния орган е издал акта при условията на обвързана компетентност, основавайки отказа на отрицателното становище на Агенцията по заетостта. Моли обжалването да бъде отхвърлено. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Административен съд - [населено място], след анализ на доказателствата, приети по делото без оспорване и становищата на страните, намира за установено от фактическа страна следното:

Административното производство по издаване на оспорения индивидуален административен акт е образувано по заявление на Ч. Б./ С. В., гражданин на Н., с рег. № П-7681-4880 от 12.11.2024г., (л. 23 от делото), адресирано до Директора на Дирекция „Миграция“ за предоставяне на право на продължително пребиваване в Република България на основание чл. 24и от ЗЧРБ, съгласно който „Разрешение за продължително пребиваване и работа тип „Единно разрешение за пребиваване и работа“ могат да получат чужденци, които отговарят на условията за получаване на достъп до пазара на труда съгласно българското законодателство и притежават виза по чл. 15, ал. 1 или разрешение за пребиваване, издадено в съответствие с Регламент (ЕО) № 1030/2002. Заявлението е подадено от работодателя „ФАНТАСТИК СЪРВИСЕС“ ЕООД.

Към заявлението са приложени: копие от паспорта на Ч. Б./ С. В.; свидетелство за съдимост; декларация за осигурено жилище; писмена обосновка на управителя на дружеството: справка – декларация за работещите по трудов договор във фирмата работници – граждани на трети държави; справка – декларация за средносписъчната численост на наетите по трудово правоотношение български граждани, граждани на държави-членки на ЕС, на държави страни по Споразумението за ЕИП и на Конфедерация Ш., включително лицата по чл. 9, ла.1, т.2-6 ЗТМТМ; декларация от работодателя, че са спазени условията на труд и заплащане и те не са по-неблагоприятни от условията за български граждани за съответната категория труд трудов договор и длъжностна характеристика за длъжността “Чистач/ хигиенист”; медицинска застраховка; обява (л.30 и сл. от делото).

Така подаденото заявление ведно с приложените към него документи, посредством писмо рег. № 536400-3119 от 13.01.2025г. на дирекция „Миграция“ – МВР, е изпратено от на Агенция по заетостта (АЗ) с молба за становище, относно наличието или липсата на основание за предоставяне на достъп до пазара на труда (л. 16).

В отговор е постъпило писмо рег. № М-746-2 от 03.04.2025г. (л. 48) на Агенцията по заетостта, с което зам.-директорът на дирекция „Миграция“ МВР е информиран, че заявителят следва да представи нова обосновка, в която да обоснове наемането на работници на длъжност “общ работник” от дружество, занимаващо се предимно с разработването на софтуер, работещо предимно сферата на ИТ технологиите. 3. следва да представи и документи, удостоверяващи, че в посоченото в трудовите договори на работниците помещение в [населено място], [жк], [улица] може да се извършват строително-монтажни дейности, релевантни на посочените в трудовите характеристики към трудовите договори на работниците.

Указанията на АЗ са изпратени на “ФАНТАСТИК СЪРВИСЕС” ЕООД с писмо рег. № 536400-33477 от 08.04.2025г. (л.47).

На 02.05. 2025г по електронен път от дружеството са изпратени: придружително писмо, с което уведомяват Дирекция Миграция и АЗ, че от подадените заявления, пет са за длъжността „общ работник“ и пет за „чистач/хигиенист“ и обосновка (л.50 и сл.).

С писмо рег. № 536400-45296 от 10.05.2025г. (л.49) допълнително представените от “ФАНТАСТИК СЪРВИСЕС” ЕООД документи са изпратени на изпълнителния директор на АЗ.

С писмо УРИ 536400-54381/ 16.06.2025г. Дирекция “Миграция” МВР е уведомена за отрицателно становище № СМ-120534/ 11.06.2025г., издадено от изпълнителния директор на АЗ (л 63). В становището е прието, че нередовностите в представените документи със заявлението не са отстранени. Посочено е, че при преглед на всички документи, приложени към заявлението и изпратени по електронен път, е установено, че не са приложени копие на документи, обуславящи местоработата на чужденеца като чистач/хигиенист в помещение с адрес: [населено място], [жк], [улица].

Въз основа на становището на изпълнителният директор на АЗ, зам - директорът на Дирекция

“Миграция” е постановил обжалвания в настоящето производство отказ за издаване на разрешение за продължително пребиваване в Република България на основание чл. 24и от ЗЧРБ с рег. № 5364р – 15806 / 11.07.2025г. Отказът е връчен на 27.08.2025г.

При така установената фактическа обстановка, настоящият състав на Административен съд София-град прави следните правни изводи:

Жалбата е подадена в срок, от надлежна страна, при наличие на правен интерес по смисъла на чл.147, ал.1 от АПК, срещу индивидуален административен акт, който пряко засяга права и законни интереси на жалбоподателя, поради което жалбата е процесуално допустима.

Разгледана по същество е основателна по следните съображения:

По делото не е спорно, че постановеният отказ е издаден при условията на делегирана компетентност от зам.-директора на Дирекция "Миграция" въз основа на заповед № 5364з-4651 от 08.10.2015г., изменена със заповед № 5364з-3306 от 07.12.2022г. на директора на Дирекция “Миграция” и съобразно разпоредбата на чл.24и, ал.17 от ЗЧРБ. Постановеният отказ е издаден в предвидената от закона писмена форма.

Видно от мотивите на процесния отказ, зам.-директорът на Дирекция "Миграция" - МВР е приел, че при преглед от страна на АЗ на всички документи, приложени към заявлението, се установява, че не са приложени копия на документи, обуславящи местоработата на чужденеца като общ работник, извършващ строително-монтажни дейности, релевантни на посоченото в длъжностната характеристика към трудовия договор на чуждия гражданин в помещение в [населено място], ж.к. Т. [улица]. В допълнително представените документи също не е представен документ, обуславящ мястото на работа на чуждия гражданин, поради което не е налице положително становище от АЗ за достъп до пазара на труда във вр.с чл. 15, ал.1 ЗТМТМ.

От събраните по делото писмени доказателства се установява, че жалбоподателят е подал заявление и съответно е сключил трудов договор за длъжността „чистач/ хигиенист”, Съгласно приложената длъжностна характеристика, трудовите му задължения включват: почистване и дезинфекциране на работните помещения, както и на общите части- коридори, тоалетни, стълбища; зареждане на сервизните помещения с необходимите санитарно-хигиенни материали; транспортиране на събраните отпадъци до определените за смет места; проверка на всички помещения за забравени включени електроуреди или кранове за вода след приключване на работната смяна, както и да се грижи за поддържането на чистотата на даден обект, събиране и изхвърляне на отпадъци, влажно забърсване на мебели в кабинетите, измитане и измиване на пода, прахосмучене на мокети в работните помещения, почистване на санитарни възли. В трудовия договор е посочено, че местоработата е на адрес [населено място], [улица], където е и седалището и адреса на управление на работодателя „ФАНТАСТИК СЪРВИСЕС“ ЕООД.

В изпратеното от АЗ писмо рег. № М-746-2 от 03.04.2025г., както и в отрицателното становище с № СМ-120534/ 11.06.2025г., издадено от изпълнителния директор на АЗ, се коментира единствено изпълнението на длъжността „общ работник”, но не и „чистач/хигиенист”, каквато е длъжността на жалбоподателя. В мотивите на оспорвания отказ зам. - директорът на Дирекция “Миграция” също коментира, че не са представяни документи, обуславящи мястото на работа за длъжността „общ работник”, която е различна от тази на заявителя.

Както е посочено и в писмата от АЗ, в т.ч. и отрицателното становище с № СМ-120534/ 11.06.2025г., те представляват волеизявление и действие по смисъла на чл. 21, ал. 5 от АПК, което е част от производството по издаване на разрешение от директора на Дирекция „Миграция", като окончателен индивидуален административен акт, който подлежи на оспорване по реда на АПК. Следователно, тяхната законосъобразност е предмет на съдебен контрол в настоящето производство. Доколкото те са основание за постановения отказ, то незаконосъобразността на

становището на АЗ влече и незаконосъобразност на акта на директора на Дирекция “Миграция”. След като, както изпълнителният директор на АЗ, така и зам. - директорът на Дирекция “Миграция” са обосновали изводите си относно длъжност, различна от тази, за която е сключил трудов договор жалбоподателят Ч. Б./ С. В., то изложеното обосновава липса на мотиви в оспорения административен акт. Спазването на изискванията за форма на акта е от съществено значение, тъй като препятства както правото на защита на засегнатото от него лице, така и съдебния контрол за наличието на предвидените от материалния закон условия за отказ, поради което представлява самостоятелно основание за незаконосъобразност по чл. 146, т. 2 от АПК.

Органът е постановил акта си и без да изясни релевантните по делото факти и обстоятелства относно длъжността, на която е назначен жалбоподателят с оглед постановения отказ по делото. Това е негово основно задължение, визирано в чл. 35 АПК. Нормата на чл. 35 АПК е процесуална гаранция с особено значение за правилното регулиране на материалното правоотношението, предмет на административното производство. Правилото административният акт да се издава, след като се изясняват фактите и обстоятелствата от значението за случая, е гаранция, че актът ще бъде постановен, след като органът установи всички релевантни юридически факти и няма да го постанови на базата на неотнормирани факти или некоректно представени от други органи, чието становище е част от административната процедура по издаване на акт.

По изложените съображения, оспореният отказ на издаване на разрешение за продължително пребиваване, макар и постановен в условията на обвързана компетентност, е незаконосъобразен на основание чл. 146, т. 2, т. 3 и т. 4 от АПК, поради което следва да бъде отменен. Тъй като естеството на спорното правоотношение не позволява съдът да се произнесе по същество, преписката следва да бъде изпратена на ответника за издаване на мотивиран административен акт, с който да се произнесе по подаденото на 12.11.2024г. От Ч. Б./ С. В., искане за издаване на разрешение за продължително пребиваване, при съобразяване на изложените в мотивите на настоящото решение указания по тълкуването и прилагането на закона.

При този изход на спора разноси не се дължат, тъй като такива не се претендират от жалбоподателя.

Водим от горното и на основание чл.172, ал.2, пр.4 от АПК, Административен Съд С. - град, I отделение, LXV състав,

РЕШИ:

ОТМЕНЯ по жалба на Ч. Б./ С. В., гражданин на Н., отказ за издаване на разрешение за продължително пребиваване в Република България на основание чл. 24и от ЗЧРБ с рег. № 5364р – 15806 / 11.07.2025 г., издаден от заместник – директора на дирекция „Миграция“ – МВР и ВРЪЩА преписката на административния орган за ново произнасяне, съобразно мотивите на настоящето решение.

Решението подлежи на обжалване пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.